

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
Број захтева: _____
Датум: 29.09.2016. године

Образац 1

ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-
ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

(Назив већа научних областима коме се захтев
упућује)

**ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА / ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА**
(члан 65. Закона о високом образовању)

**I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ
НАСТАВНИКА**

1. Име, средње име и презиме кандидата: МИЛАН (МИХАЈЛО) ПОПАДИЋ
2. Предложено звање: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира:
ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО
ВРЕМЕ
5. До овог избора кандидат је био у звању: _____
у које је први пут изабран: _____
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: _____ / _____

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање:
_____ / _____
2. Датум и место објављивања конкурса: 13.04.2016. године, «ПОСЛОВИ»
3. Звање за које је расписан конкурс: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР

**III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА
И О ИЗВЕШТАЈУ**

1. Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 14.04.2016. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
1) <u>др Ненад Малуљевић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Историја ликовних уметности и архитектуре</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
2) <u>др Зоран Гаврић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Историја ликовних уметности</u>	<u>Факултет примењених уметности у Београду</u>
3) <u>др Драган Булатовић</u>	<u>Ванредни професор</u>	<u>Историја ликовних уметности и архитектуре</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
4) <u>др Предраг Драгојевић</u>	<u>Ванредни професор</u>	<u>Историја ликовних уметности и архитектуре</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>

3. Број пријављених кандидата на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ

5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 16.05.2016. године

6. Начин (место) објављивања извештаја: огласна табла Филозофског факултета у Београду

7. Приговори: НЕ

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 29.09. 2016. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Милана Попадића у звање ванредни професор вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Војислав Јелић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ВМ 05/4-02 бр. 1738/1-IV/3
29.09.2016. године

На основу члана 55. и 65. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 76/05, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 – аутентично тумачење и 68/15) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, је на својој VIII редовној седници, одржаној дана 29.09.2016. године, на предлог Комисије, донело следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Милан Попадић изабере у звање ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ, на Одељењу за историју уметности, на одређено време од пет година.

Доставити:

- 1x Универзитету у Београду
- 1x Др Милану Попадићу
- 1x Одељењу за историју уметности
- 1x Стручном сараднику за радне односе
- 1x Шефу Одсека за правне послове
- 1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Данијел Синани

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
Филозофског факултета Универзитета у Београду

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета од 14.04.2016. године изабрани смо у комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР за ужсу научну област ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ – усмерење на музеологију и херитологију, са пуним радним временом, на одређено време од пет година. О свом раду подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс се пријавио др Милан Попадић, научни сарадник Центра за музеологију и херитологију на Одељењу за историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду.

Кандидат др Милан Попадић је предао Пријаву на конкурс, Биографију, Библиографију научних радова и учешћа на научним скуповима и другим активностима у научној заједници, копије ауторских радова за процену научног доприноса као и копије докумената за процену наставне способности. Комисија закључује да је пријава овог кандидата потпуна па о њој даје своје мишљење.

Милан Попадић је дипломирао (2009) и завршио докторске студије на историји уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду обранивши докторски рад 2011. Од 2010. године на Одељењу за историју уметности овог факултета биран је у звања истраживач пративник и научни сарадник (2013). Као истраживач је учествовао у извођењу наставе, почев од 2009-10. школске године, на свим предметима основних студија које држи Семинар за музеологију и херитологију, а као научни сарадник биран је узастопно, од 2013. године до данас, за извођење наставе на докторским студијама историје уметности, менторства на докторским радовима и учешћа у комисијима за одбрану радова. До данас је објавио две монографије, шест поглавља у тематским зборницима, као и двадесет радова у релевантној научној периодици. Поред тога, уређивао је научне публикације, писао приказе научних монографија и учествовао у оцени прилога за научне публикације. Учествовао је на 15 научних скупова који су били међународни или са међународним учешћем, као и на 6 националних научних скупова. Један је од оснивача (2010) Центра за музеологију и херитологију, као научне јединице Филозофског факултета, а од марта 2016. и његов управник. У Центру учествује у реализацији два национална научна пројекта које финансира Министарство за просвету и науку РС. Први је подпројекат Стратегије баштињења у оквиру великог ИИИ пројекта и „Традиција и трансформација: историјско наслеђе и колективни идентитет у Србији у 20. веку“ (бр. пројекта 47019), који води Институт за новију историју Србије. Други је мултидисциплинарни пројекат „Теорија и пракса науке у друштву: мултидисциплинарне и међугенерационске перспективе“ (бр. пројекта 179048), који се остварује у Центру за мултидисциплинарне студије Универзитета у Београду. Учесник је у реализацији два међународна пројекта.

Попадић је од избора у научно звање радио на унапређењу програма музеологије и херитологији, настојећи да омогући што прихватљивији курикулум баштинских професија. На студијама историје уметности Филозофског факултета у Београду се већ у другом циклусу реализује развијени програм студија баштине од основних до докторских студија, намењен једнако свим студијима матичног одељења, колико и другим студијским програмима на овом, или и другим факултетима у земљи и региону. У новом циклусу је акредитован и проширен мастер програм музеологије и херитологије у коме се препознају нова усмерења у овој важној друштвеној делатности, на чemu је врло рационалним решењима активно учествовао колега Попадић. Са друге стране, учествује у проширењу научних истраживања која партиципирају у музејском и баштинском раду тако што развија модул докторских студија музеологије и херитологије у оквиру докторских студија историје уметностности са значајним учешћем студената из региона. Програм је оснажен гостовањем предавача са херитолошких или сродних програма из региона или из света. Попадић је, пак, по истом принципу, гост на универзитетским програмима својих колега у окружсју, међу којим треба истаћи: Association of Critical Heritage Studies - Inagural Conferance (Gothenburg, 2012); International summer school of museology (Piran, 2013); Cost Action IS 1007 meeting: Value of Cultural Heritage (Skopje 2013); Colloque Musées au cinéma (Paris, 2014); Utopias, Realities, Heritages: Ethnographies for the 21st Century - 12th Congress of Société Internationale d'Ethnologie et de Folklore (SIEF) (Zagreb, 2015).

Такође, Попадић је укључен у реализацију садржаја и менторски рад на посебаном модулу музеологије и заштите баштине у оквиру докторских студија историје и филозофије природе, науке и технологије при ректорату Универзитета у Београду. Тренутно је ментор на једном одобреном докторском раду, а од избора у научно звање је био члан комисије за оцену и одбрану 2 докторска рада. Такође, у протеклом периоду је био коментор за 8 мастер радова из музеологије и херитологије.

Попадић је своје историјско и теоријско знање опробао у музеографији као аутор концепата и обликовања простора и каталога на неколико изложби: „Ликови историје уметности“ (Ноћ музеја, Филозофски факултет Универзитета у Београду, 2011), „Беким Меховић: слике и цртежи“ (Стара Капетанија, Земун 2011), „Сто година социологије у Србији“ (Филозофски факултет Универзитета у Београду, 2012). Свест о важности учествовања и активног обликовања научно-истраживачке заједнице показао је као један од младих оснивача Центра за хуманистичке науке и друштвену стварност „Синтезис“, где је и члан уредништва истоименог часописа. Уредник је за музеологију у историјско-уметничком часопису Артум Одељења за историју уметности Филозофског факултета у Београду. Попадић је аутор, у пракси очувања наслеђа потврђено значајних, мултидисциплинарних пројеката Вашар баштине (2010-2012) и Раскршћа баштине: Нови Пазар на мапи историјских путева (2012) које подржава Министарство културе и информисања Републике Србије. Такође, ангажован је на едукативним пројектима које реализује Центар за музеологију и херитологију Филозофског факултета у Београду. Од 2013. године ангажован је и као предавач по позиву при Семинару за историју у Истраживачкој станици Петница. Попадић је, од 2014. године и стручни консултант и аутор у редакцији за културу Радио телевизије Србије.

Попадићев дипломски рад награђен је као најбољи рад у години 2009. наградом Павла Бељанског, а за књигу Чији је Микеланђелов Давид? Баштина у свакодневном животу, добио је 2014. године награду „Лазар Трифуновић“ за критичко писање о савременој уметности и визуелној култури.

Како се да видети из приложене библиографије кандидата, Попадићева истраживања тичу се тумачењима херитолошких проблема, пре свега у областима појмовног одређења баштине, музеолошке аксиологије, теорије просторно-меморијских система у процесима баштињења, односа баштине и свакодневице, те архитектонског наслеђа као носиоца својства сведочанствености. Од 2007. године објављује у стручној и научној периодици. Са друге стране већ у истом периоду учествовао је у раду и организацији више домаћих и међународних научних скупова, од оних генерацијских, посвећених млађим истраживачима, до врло захтевних мултидисциплинарних конференција и симпозијума какви су били: Музеологија, нова музеологија и наука о баштини, Београд 2011; Недеља османског наслеђа, Београд 2011; Простори памћења: архитектура-баштина-уметност, Београд 2011; Улога етнолошких и антрополошких истраживања у процесу (де)конструисања културних идентитета – Културно наслеђе између локалних пракси и глобалних токова, Гуча 2010; The Best in Heritage, Дубровник, Хрватска, 2010; Утицај естетике на уметност, Завод за културни развој, Београд, 2009; Нове тенденције у музеологији: сталне поставке, Нови Сад, 2009). Попадић је члан универзитетске мреже Media and Memoria in South-Eastern Europe која окупља универзитетете из југоисточне Европе под вођством Универзитета у Констанци и одржава редовне годишње симпозијуме (2010-2012). Учесник је инагуралне конференције Асоцијације критичких студија баштине (Association of Critical Heritage Studies, University of Gothenburg, 5th – 8th Jun 2012).

Радови које је кандидат објавио од свог првог истраживачког звања, заснивају се на комплексним, аналитичким и систематским научним приступима и тумачењима херитолошких проблема. Појмовно одређење концепта баштине кандидат је разматрао у текстовима „Културно наслеђе – оглед из филозофије баштине“ (2010), „Да ли је баштина културна?“ (2010), „Шта је наслеђе?“ (2011). У овим радовима, утемељеним на резултатима претходних истраживача, кандидат је успео да артикулише савремено одређење појма баштине, функционално у теоријском и практичном пољу. Истраживања у овој области је објединио у монографији Vreme prošlo и vremenu sadašnje: Uvod u studije baštine (2014). Паралелно са овим појмовним истраживањима, Попадић је разматрао просторно-меморијске односе који творе музеолошку вредност. Резултати ових истраживања презентовани су у радовима: „Брачно путовање музеологије и архитектуре: размишљања о архитектури музеја“ (2009), „Уметност и естетика у музеолошким оквирима“ (2010), „Patrimonium Sancti Georgii“ (2010), „Простор заборава: градски парк у Новом Пазару“ (2011), „The Invisible Hand of Mnemosyne and Phantasms of Modernity“ (2011), „The Art of Mnemotecture or How Heritage Value is Built“ (2012), а њихово теоријско и методолошко упориште дато је у докторској дисертацији Грађење памћења: просторно-меморијски систем музеолошке вредности. Случај

Музеја савремене уметности у Београду (2011). Посебно поље кандидатових истраживања у оквиру херитолошких проблема представља и позиција баштине у свакодневном животу, која је разматрана у радовима: „Знак на Ушћу“ (2009) „Новопазарски себиљ: понављање и разлика“ (2010), „Serbian ID for Europe: visual identity of the new Serbian passport“ (2012). Ова истраживања добила су своју синтезу и нова тумачења у монографији Чији је Микеланђелов Давид? Баштина у свакодневном животу (2012).

У научно истраживачком смислу најзначајнија је појава две монографије – Чији је Микеланђелов Давид? Баштина у свакодневном животу, 2012. и Време прошло у времену садашњем: Увод у студије баштине, 2015 – у којима је анализирана методологија савремености баштине, у случају прве монографије, односно изложена систематика академског научавања баштињења. Док је у првом случају, дугогодишње феноменологијом простора произвело низ значајних упоредних анализа културног памћења и отворило простор за врло изазовну упоредну баштињења, у другом случају смо суочени са врло пробраним, а систематским оптималним, моделима академизације историје, теорије и критичке праксе очувања наслеђа и прозводње баштине. Како је Попадић до својих резултата, вођен завидном ерудицијом, долазио у врло пробраним истраживањима у оквиру институционалних пројеката – Традиција и трансформација, као и Улога науке у друштву које као трансдисциплинарне финансира министарство науке – али и кроз мултидисциплинарну и мултисекторску сарадњу у области подизања квалитета баштињења у свакодневном и приватном животу, верујемо да су овим монографијама дати изванредни подстицај за плоднију праксу даљег научног, образовног и културног деловања.

Друга група радова др Милана Попадића бави се архитектонским наслеђем и проблемима теорије, критике и историјске валоризације савремене архитектонске и урбанистичке праксе. Истраживања, усмерена на однос архитектонских и урбанистичких структура и њихове естетске, идеолошке и културне матрице, представљена су у радовима: „О архитектури хотела 'Врбак' у Новом Пазару, (2007), „Архитект Амир Ђоровић и пројекат градског центра у Новом Пазару, (2009), „Архитектура Музеја савремене уметности у Београду“, (2009), Нови улепшани свет: социјалистички естетизам и архитектура“, (2010); „On the ruins of the socialist Novi Pazar: the memory of a vision of brotherhood and unity“ (2011). У овим истраживањима нарочито је истакнут значај архитектонског наслеђа као најпроминентијег материјалног носиоца својства сведочанствености.

Један број радова осликава и кандидатова интересовања за савремену ликовну продукцију и критичарски анђажман: „Грб Новог Пазара као одраз социјалистичких схватања у југословенској култури“ (2008), „Поводом књиге Четири музејска предмета Ратомира Кулића. Пети предмет“ (2010); „Свакодневна и несвакидашања младост“ (2011), „Поводом отварања изложбе слика и цртежа Бекима Меховића из циклуса Тело-фрагмент-град“ (2011). Засновани на односу теоријских премиса и уметничких пракси ови радови доприносе бољем разумевању оба пола овог односа, као и промоцији резултата савремених теоријских и практичних истраживања у домену уметничког наслеђа.

Попадићева истраживања добила су високе оцене током рада мреже *Media and Memoria in South-Eastern Europe*, коју води Универзитет у Констанцију (Немачка), и у оквиру чијих активности ће се два његова прилога појавити у тематским зборницима за 2014 и 2015. годину (*Distinction and Unification. Regional and Supraregional Memories in Europe and the Balkans*). Попадић је позван на сарадњу са Институтом за историју уметности Франце Стеле (*Umetnostnozgodovinski inštitut Franceta Steleta*) Словеначке академије наука и уметности (SAZU) и часописом *Acta historiae artis Slovenica*. И на крају, нарочиту потврду резултата ових истраживања представља учешће кандидата у раду инагуралне конференције *Association of Critical Heritage Studies*, одржане на Универзитету у Гетеборгу, јуна 2012. године, која је на глобалном нивоу окупила научнике и стручњаке утицајне у мултидисциплинарној области студија баштине.

Оцена научног рада кандидата

Досадашњи научни рад др Милана Попадића указује на научну компетентност, продуктивност и иновативност. Допринос његовог научног рада истраживањима друштвене и културне стварности јесте стална актуелизација дисциплине, као и развијање интердисциплинарне проходности. На основу резултата које је кандидат постигао у званију истраживач приправник и научни сарадник, комисија оцењује његов научни допринос високом оценом. Овако оцењен допринос може се препознати у три међусобно комплементарна аспекта: теоријском, практичном и едукативном. У оквиру опште теорије баштињења Попадићева истраживања, публикована у више од двадесет библиографских јединица, међу

којима су две монографије и 3 поглавља у међународним зборницима, доприносе бољем разумевању полазних концепата херитолошке методологије. Разматрања појма баштине и баштињења, те сложених просторно-меморијских система баштанске вредности употребују досадашње резултате и отварају простор за нова истраживања у овом смеру. У практичном смислу, резултати кандидатовог научног рада су, кроз примену у пројектима везаним за институционалне и ванинституционалне учеснике у процесима баштињења, добили и своју употребну потврду. И на крају, захваљујући раду са студентима и музејским професионалцима, ови резултати добијају и своју едукативну вредност.

Закључак

Комисија је мишљења да је кандидат др Милан Попадић, научни сарадник Центра за музеологију и херитологију на Одјељењу за историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду у досадашњем научно истраживачком и педагошком раду остварио све прописане услове за унапређење у звање ванредног професора. Сматрамо да је остварио веома значајан научни допринос у музеологији, херитологији и историји уметности. Ово је најубедљивије показано у научним монографијама Чији је Микеланђелов Давид и Време прошло у времену садашњем у којима су систематично изложени кључни проблеми научног проучавања наслеђа и његове савремене употребе. Обе монографије демонстрирају употребљивост усвојених, као и самостално креираних теоријских оквира за научно објашњење феномена наслеђа и интерпретацију његових сложених значења. Исто је потврђено значајним расправама које је кандидат објавио као поглавља у научним монографијама и зборницима са научних скупова. О појединачним проблемима и актуелним научним дилемама о оправданости трансдисциплинарних приступа у решавању слојевите појавности баштине, кандидат је убедљиво излагао на значајним међународним и националним скуповима, афирмишући пре свега своја појмовна решења као што је мнемотектура. Сам је организовао или учествовао у научним одборима конференција о актуелним научним али и практичним проблемима баштињења и месту науке у друштву. Поред акутних проблема преиспитивања академизације нових научних сазнања о природи и функцији науке о баштини у доба растуће трансдисциплинарности, у зборницима које је уредио настојао је да што потпуније објасни нову могућу улогу институције музеја и других форми баштињења. У том смислу драгоцен пример је зборник Простори памћења који је уредио након одржаног симпозијума, као и два зборника која су настала као резултат вишегодишњег међународног пројекта: Brüderlichkeit' und 'Bruderzwist' и Europe and the Balkans. Decades of 'Europeanization'.

Са друге стране, Милан Попадић је значајно осавременио силабусе академске области студија баштине. Круна овог настојања је акредитација мултидисциплинарног мастер програма музеологије и херитологије. На сличан начин је стално радио на унапређењу докторског програма музеологије и херитологије који је интегрисан у студије историје уметности. На тај начин се први пут у академском поретку јасно дефинише курикулум баштињења. Показатељ добrog пријема свих ових промена исказан је у одличним оценама на студентским евалуацијама.

Осим два научно-истраживачка пројекта министарства науке и два међународна у којима учествује, завидан је број пројеката ЦМиХа које је колега Попадић радио у музејској и баштинској делатности, као и критичкој рецепцији архитектонског наслеђа са намером да унапреди професионалну али и корисничку свест о култури, као креативној снази сваког поједица, и баштини као незаобилазним друштвеним ресурсом, Попадић је редовни сарадник значајне манифестације БИНА (Београдске интернационалне недеље архитектуре) и стручни саветник програма за културу и уметност Радио телевизије Београд.

На основу наведеног, предлажемо да др Milan Popadić, научни сарадник Центра за музеологију и херитологију на Одељењу за историју уметности Филозофског факултета буде изабран у звање ванредног професора историје ликовних уметности и архитектуре са тежиштем на музеологији и херитологији.

Место и датум: у Београду, 05.05.2016.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

редовни професор др Ненад Макуљевић

*редовни професор др Зоран Гаврић,
Факултет примењене уметности, Београд*

др Драган Булатовић, ванредни професор

др Предраг Драгојевић, ванредни професор

**САЖЕТАК
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У
ЗВАЊЕ**

I - О КОНКУРСУ

*Назив факултета: Филозофски факултет Универзитета у Београду
Ујса научна, односно уметничка област: Историја ликовних уметности и архитектуре,
са тежиштем на музеологији и херитологији
Број кандидата који се бирају: 1
Број пријављених кандидата: 1
Имена пријављених кандидата:
1. Милан Попадић*

II - О КАНДИДАТИМА

Под 1.

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: *др Милан М Попадић*
- Датум и место рођења: *15. 08. 1979, Нови Пазар*
- Установа где је запослен: *Филозофски факултет Универзитета у Београду*
- Звање/радно место: *научни сарадник Центра за музеологију и херитологију*
- Научна, односно уметничка област: *Историја ликовних уметности и архитектуре
са тежиштем на музеологији и херитологији*

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије: дипломирани историчар уметности

- Назив установе: *Филозофски факултет Универзитета у Београду*
- Место и година завршетка: *Београд, 2009.*

Магистеријум:

- Назив установе:
- Место и година завршетка:
- Ујса научна, односно уметничка област:

Докторат: историје уметности

- Назив установе: *Филозофски факултет Универзитета у Београду*
- Место и година одбране: *Београд, 2011.*
- Наслов дисертације: Грађење памћења: просторно-меморијски систем музеолошке вредности. Случај Музеја савремене уметности у Београду
- Ујса научна, односно уметничка област: *историја уметности*

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- 2010. избор у звање истраживач-приправник,
- 2013. у звање научни сарадник у Центру за музеологију и херитологију на Одељењу за историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду,
- од школске 2013/14. биран за предавача на докторским студијама историје уметности Филозофског факултета у Београду.

3) Објављени радови

Име и презиме: др Милан Попадић	Звање у које се бира: ванредни професор		Ужса научна област за коју се бира: историја ликовних уметности и архитектуре са тежиштем на музеологију и херитологију	
Научне публикације		Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први
Рад у водећем научном часопису међународног значаја објављен у целини		пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора
Рад у научном часопису међународног значаја објављен у целини				после последњег избора/реизбора
Рад у научном часопису националног значаја објављен у целини			3	
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен у целини			2	
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен у целини			4	
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини			14	
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини			1	
Научна монографија, или поглавље у монографији са више аутора			2 + 7	
Стручне публикације		Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први
Рад у стручном часопису или другој периодичној публикацији стручног или општег карактера		пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора
Уџбеник, практикум, збирка задатака, или поглавље у публикацији те врсте са више аутора				после последњег избора/реизбора
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)				2 (каталози изложби)

Напомене: 1. Навести у ком часопису са SCI, SSCI или AHCI листе су радови објављени; 2. Квантитативно исказати научне резултате за стицање звања наставника у пољу друштвено-хуманистичких наука, према табелама 1. и 2. које су саставни део Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду.

4) Оцена о резултатима научног и истраживачког рада

(Ова оцена даје се на основу ближих услова за избор у звање наставника на Универзитету у Београду који ступају на снагу 1. октобра 2008. године.)

На основу приложених радова, комисија за оцену испуњености услова за унапређење, а према „ближим условима у пољу друштвено-хуманистичких наука“, констатује да је Милан Попадић у свом досадашњем научно-истраживачком раду постигао резултате који надилазе минималне услове у свакој од тражених категорија. Објавио је 2 научне монографије са проблематиком из ужег научне наставне области у којој се бира. Поред тога, има и 7 поглавља у књигама које доносе резултате дужег мултидисциплинарног истраживања. Видимо велики допринос који је дао кроз 2 поглавља у тематском зборнику Музеологија, нова музеологија, наука о баштини. Питање академизације музеологије предмет је и његовог трећег поглавља у међународном тематском зборнику. Такође, као један од коаутора пројекта Освежавање меморије, аутор је критичког поглавља Орнамент у доба дизајна. Два поглавља, у једном зборнику и једној монографији, посветио је критичком разматрању институције музеја, Музеј као епизода и Живот у облику музеја. Напокон, расправе о употреби наслеђа у савременим идентитетима предмет су његових радова у значајним међународним тематским зборницима. У водећим националним научним часописима објавио је резултате свог основног истраживачког ангажмана – теорије и методологије баштињења и интерпретације архитектонског наслеђа. Учествовао на 14 научних склопова међународног карактера на којима је саопштавао резултате својих интердисциплинарних истраживања баштине. Сам је био аутор или активни реализатор неколико мешународних и националних конференција на којима је представио и афирмисао трансдисциплинарни приступ у херитолошким студијама. У том смислу, успео је да покрене запажену расправу о појмовима које предложио мешународној херитолошкој заједници.

У научно истраживачком смислу најзначајнија је појава две монографије – Чији је Микеланђелов Давид? Баштина у свакодневном животу, 2012. и Време прошло у времену садашњем: Увод у студије баштине, 2015 – у којима је анализирана методологија савремености баштине, у случају прве монографије, односно изложена систематика академског научавања баштињења. Док је у првом случају, дугогодишње бављење феноменологијом простора произвело низ значајних упоредних анализа културног памћења и отворило простор за врло изазовну упоредну баштињења, у другом случају смо суочени са врло пробраним, а систематским оптималним, моделима академизације историје, теорије и критичке праксе очувања наслеђа и производње баштине. Како је Попадић до својих резултата, вођен завидном ерудицијом, долазио у врло пробраним истраживањима у оквиру институционалних пројеката – Традиција и трансформација, као и Улога науке у друштву које као трансдисциплинарне финансира министарство науке – или и кроз мултидисциплинарну и мултисекторску сарадњу сарадњу у области подизања квалитета баштињења у свакодневном и приватном животу, верујемо да су овим монографијама дати изванредни постицај за плоднију праксу даљег научног, образовног и културног деловања.

5) Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

(Менторство на магистарским и докторским студијама и учешће у комисијама за оцену и одбрану докторске дисертације и изборе у звања)

Попадић је тренутно ментор на једном одобреном докторском раду, а од избора у научно звање био је члан 2 комисије за оцену и одбрану докторских радова, а тренутно је у поступку менторство на пријави теме докторског рада за 3 докторанта. Такође, у протеклом периоду је био коментор за 8 мастер радова. Такође, Попадић је укључен у реализацију садржаја и менторски рад на посебаном модулу музеологије и заштите баштине у оквиру докторских студија историје и филозофије природе, науке и технологије при ректорату Универзитета у Београду.

6) Оцена о резултатима педагошког рада

(Обавезно приказати и мишљење студената)

У периоду од 2009. до данас, Попадић је био редовни сарадник у реализацији програма семинарских вежби на основним и мастер студијама Семинара за музеологију и херитологију Одељења за историју уметности, те предавач и ментор на докторским студијама у периоду од 2012. до данас. Његов рад су увек пратиле припремљене презентације и хрестоматије за семинарске вежбе, колоквијуме и испите окачено на интернет странице Семинара за музеологију и херитологију. У поступку студентског вредновања наставе на предметима на којима је Попадић сарађивао и које је самостално реализовао, студенти су га оцењивали у распону од 4,6 до 5.

7) Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе

Попадић је од избора у научно звање радио на унапређењу програма музеологије и херитологији, настојећи да омогући што прихватљивији курикулум баштинских професија. У новом циклусу је акредитован и проширен мастер програм музеологије и херитологије у коме се препознају нова усмерења у овој важној друштвеној делатности, на чemu је врло рационалним решењима активно учествовао колега Попадић. Са друге стране, учествује у проширењу научних истраживања која партиципирају у музејском и баштинском раду тако што развија модул докторских студија музеологије и херитологије у оквиру докторских студија историје уметности са значајним учешћем студената из региона. Програм је оснажен гостовањем предавача са херитолошких или сродних програма из региона или из света. Попадић је, пак, по истом принципу, гост на универзитетским програмима својих колега у окружењу. Осим што је сарађивао на стварању силабуса, приредио је и електронске хрестоматије за предмете Увод у студије баштине, Херитологија, Музеологија, Генеза херитологије, Критичка музеологија и херитологија. Као сарадник Семинара и Центра за музеологију и херитологију радио је на пројектима који су имали за циљ превођење студентских радова у самосталне пројекте у домену културног наслеђа (Вашар баштине, Беопатримонијум, Место које волим...) Један је од уредника историјско-уметничког часописа Артум, задужен за музеологију, који издаје Одељење за историју уметности и који је посвећен пре свега студентским истраживањима. Био је члан факултетске комисије за евалуацију наставе.

4.

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Комисија је мишљења да је кандидат др Милан Попадић, научни сарадник Центра за музеологију и херитологију на Одељењу за историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду у досадашњем научно истраживачком и педагошком раду остварио све прописане услове за унапређење у звање ванредног професора. Сматрамо да је остварио веома значајан научни допринос у музеологији, херитологији и историји уметности. Ово је најубедљивије показано у научним монографијама Чији је Микеланђелов Давид и Време прошло у времену садашњем у којима су систематично изложени кључни проблеми научног проучавања наслеђа и његове савремене употребе. Обе монографије демонстрирају употребљивост усвојених, као и самостално креираних теоријских оквира за научно објашњење феномена наслеђа и интерпретацију његових сложених значења. Исто је потврђено значајним расправама које је кандидат објавио као поглавља у научним монографијама и зборницима са научних скупова. О појединачним проблемима и актуелним научним дилемама о оправданости трансдисциплинарних приступа у решавању сложености баштине, кандидат је убедљиво излагао на значајним међународним и националним скуповима, афирмишући пре свега своја појмовна решења као што је мнемотектура. Сам је организовао или учествовао у научним одборима конференција о актуелним научним или практичним проблемима баштињења и месту науке у друштву. Поред акутних проблема преиспитивања академизације нових научних сазнања о природи и функцији науке о баштини у доба растуће трансдисциплинарности, у зборницима које је уредио настојао је да што потпуније објасни нову могућу улогу институције музеја и других форми баштињења. У том смислу драгоцен пример је зборник Простори памћења који је уредио након

одржаног симпозијума, као и два зборника која су настала као резултат вишегодишњег међународног пројекта: Brüderlichkeit' und 'Bruderzwist' и Europe and the Balkans. Decades of 'Europeanization'.

Са друге стране, Милан Попадић је значајно осавременио силабусе академске области студија баштине. Круна овог настојања је акредитација мултидисциплинарног мастер програма музеологије и херитологије. На сличан начин је стално радио на унапређењу докторског програма музеологије и херитологије који је интегрисан у студије историје уметности. На тај начин се први пут у академском поретку јасно дефинише курикулум баштињења. Показатељ доброг пријема свих ових промена исказан је у одличним оценама на студентским евалуацијама.

Осим два научно-истраживачка пројекта министарства науке и два међународна у којима учествује, завидан је број пројеката ЦМиХа које је колега Попадић радио у музејској и баштинској делатности, као и критичкој рецепцији архитектонског наслеђа са намером да унапреди професионалну али и корисничку свест о култури, као креативној снази сваког поједица, и баштини као незаобилазним друштвеним ресурсом, Попадић је редовни сарадник значајне манифестације БИНА (београдске интернационалне недеље архитектуре) и стручни саветник програма за културу и уметност Радио телевизије Београд.

На основу наведеног, предлажемо да др Милан Попадић, научни сарадник Центра за музеологију и херитологију на Одељењу за историју уметности Филозофског факултета буде изабран у звање ванредног професора историје ликовних уметности и архитектуре са тежиштем на музеологији и херитологији.

Место и датум: _____

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

редовни професор др Ненад Макуљевић

редовни професор др Зоран Гаврић,
Факултет примењене уметности у Београду

ванредни професор др Драган Булатовић

ванредни професор др Предраг Драгојевић

6. МИНИМАЛНИ КРИТЕРИЈУМИ У ОБЛАСТИ НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА У ПОЉУ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

1.	научна монографија/књига односно уџбеник или критичка монографска публикација	Milan Popadić, <i>Čiji je Mikelandelov David? Baština i svakodnevnom životu</i> , Beograd: Centar za muzeologiju i heritologiju, 2012, Milan Popadić, <i>Vreme prošlo u vremenu sadašnjem: Uvod u studije baštine</i> , Beograd: Centar za muzeologiju i heritologiju Filozofskog fakulteta, 2015.
2.	најмање два рада објављена после избора у звање доцента у научним часописима са SCI листе, односно у часописима са SSCI, AHCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета	/
	Или	
	најмање три рада објављена у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком	/
	Или	
	један рад у часопису са SCI листе, односно у часопису са SSCI, AHCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета и два рада објављена у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком.	Milan Popadić, „Muzej kao epizoda: Muzej savremene umetnosti u Beogradu (1929-1935)”, <i>Acta Historiae Artis Slovenica</i> 17/1, Ljubljana (2012): 135-146, Милан Попадић, „Херој гитаре: од иконе популарне културе до носталгичног самодизајна“, <i>Гласник Етнографског института</i> , Кнј. 61, sv. 1 (2013), str. 289-308, Милан Попадић, „Нови улепшани свет: социјалистички естетизам и архитектура“, <i>Зборник за ликовне уметности Матице српске</i> , бр. 38 (2010): 249-262.
3.	један рад објављен након избора у звање доцента у водећем часопису националног значаја у одређеној научној области,	Милан Попадић, „Исходи нове музеологије или како је романописац постао музеолог“, <i>Култура: часопис за теорију и социологију културе и културну политику</i> , бр. 144, (2014): 128-143, Милан Попадић, „Громобран на цркви: баштина као вера у прошlost која има смисла“, <i>Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини</i> , 45, br. 4 (2015): 207-219.
	Или	

	<p>најмање два поглавља у научној књизи/монографији односно критичкој монографској публикацији из научне области за коју се кандидат бира</p>	<p>Milan Popadić, "Serbian ID for Europe: Visual Identity of the New Serbian Passport", In: <i>Europe and the Balkans. Decades of 'Europeanization'</i>, T. Zimmermann, (Hrsg.), Würzburg: Königshausen & Neumann, 2015, 68-80,</p> <p>Милан Попадић, „Живот у облику музеја“ у: Никола Крстовић, <i>Музеји на отвореном: живети или оживети свакодневицу?</i> Сирогојно : Музеј на отвореном Старо Село ; Београд : Центар за музеологију и херитологију Филозофског факултета Универзитета, 2014, vii-x,</p> <p>Милан Попадић, „Уметност и естетика у музеолошким оквирима“, <i>Утицај естетике на уметност</i>, Београд: Естетичко друштво Србије 2010, 259-271.</p>
	Или	
	<p>два рада у тематском зборнику са рецензијом,</p>	<p>Milan Popadić, „Totalni muzej prema Tomislavu Šoli“, u: <i>Muzeologija, nova muzeologija, nauka o baštini</i>, (ur. Angelina Milosavljević), Beograd: Centar za muzeologiju i heritologiju Filozofskog fakulteta u Beogradu, 2012, 24-32,</p> <p>Milan Popadić, „Fragmenti i ilustracije o totalitetu baštine“, u: <i>Muzeologija, nova muzeologija, nauka o baštini</i>, (ur. Angelina Milosavljević), Beograd: Centar za muzeologiju i heritologiju Filozofskog fakulteta u Beogradu, 2012, 162-172.</p>
	Или	
	<p>превод извornог текста у облику студије, поглавља или чланка, односно превод или стручна редакција превода научне монографије/књиге из научне области за коју се кандидат бира или методичка публикација у области образовања и наставе</p>	/
4.	<p>најмање један рад са међународног научног скупа објављена у целини</p>	<p>Milan Popadić, "On the ruins of the socialist Novi Pazar: the memory of a vision of brotherhood and unity", (<i>Distinction and Unification. Regional and Supraregional Memories, The Network Media and Memoria in South-Eastern Europe</i>, Novi Sad: 25th – 28th May 2011), In: 'Brüderlichkeit' und 'Bruderzwist'. <i>Mediale Inszenierungen des Aufbaus und des Niedergangs der multinationalen Staaten in Ost- und Südosteuropa</i>, Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 2014, 263-276,</p> <p>Милан Попадић, „Саучесништво уместо сложености : искуство историје уметности у студијама баштине“, <i>Српски језик, књижевност, уметност: зборник радова са VII међународног научног скупа одржаног</i></p>

		<p>на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, (26-27. X 2012). Књ. 3, Музика и неизрециво; Историја уметности - методи и методологија и њихова примена, Крагујевац: ФИЛУМ, 2013, 339-348.</p>
5.	најмање један рад са научног скупа националног значаја објављена у целини	<p>Милан Попадић, „Херитолошка контроверза“, <i>Трећа годишња конференција музеологије и херитологије: Наука и баština - Зборник радова</i>, ЦМиХ, Београд 2014, 63-74,</p> <p>Milan Popadić, „Koncept porodičnih sličnosti u savremenoj nauci. Slučaj studija baštine“, <i>Teorija i praksa nauke u društvu: od krize ka društvu znanja</i>, 14 - 16. novembar 2012. godine, Хемијски факултет, Београд, 245-255,</p> <p>Милан Попадић, „Друга индустријска револуција: индустрија у доба баштине“, <i>Индустријско наслеђе - проблеми и могућности интегративне заштите, презентације и ревитализације, III конференција</i>, Београд, 23. новембар 2012. године. Београд: Завод за заштиту споменика културе града Београда, 2012, [Л. 1-9].</p>